

[Udenrigsministeren.]

det er ikke saaledes, at hvis der er et eller andet Beløb, vi skylder Tyskland, kan vi umiddelbart udføre derfor, derimod kan det indgaa i Beregningen af det følgende Kvartals Udførsel til Tyskland. Derom føres Drøftelser mellem de to Regeringsudvalg, naar Kvartalets Kontingent fastsættes, og der har der været en gammel Forstaaelse mellem danske og tyske Forhandlere, ogsaa drøftet i sin Tid med de forskellige Erhvervsorganisationer, som gik ud paa, at de mindre Afvigelse, der maatte antages at være af forholdsvis tilfældig Karakter, tog man ikke Hensyn til ved Fastsættelse af Kontingent, men viste der sig at være nogenlunde betydelige Afvigelser, som man maatte antage blev af varig Karakter, saa kunde de to Regeringsudvalg enes om, at dette blev taget i Betragtning ved Fastsættelsen af Kontingentet for det følgende Kvartal.

Da man forhandlede om Kontingentet for Januar Kvartal, forelaa der ikke saadanne Oplysninger, at man paa Grundlag deraf kunde fastslaa en Forskydning, der berettigede til Ændringer. Kontingentet blev derfor beregnet ganske direkte paa Grundlag af de Indbetalinger, der havde fundet Sted i Oktober Kvartal. Disse Indbetalinger var nu meget store, og Kontingentet blev derfor ogsaa for Januar Kvartal meget stort. Det blev fastsat til 88 Mill. Kr. Det var det Kronebeløb, man under Forhandlingerne i Efteraaret, hvori man fra forskellig Side jo deltog, havde regnet med som Programmet. Ærede Medlemmer husker fra mangfoldige Diskussioner i denne Sal, at Programmet, det er saadan en Slags Maal, som man sætter sig, og udtrykt i Kroner naaede man da dette Maal for Januar Kvartals Vedkommende, hvilket jo hidtil har været noget usædvanligt. Derimod naaedes Beløbet ikke helt udtrykt i Mark, idet Markkursen her greb ind. Der er en Forskydning der, saaledes at man, hvis man skulde have naaet det fulde Markkontingent, kunde have faaet mellem 2 og 3 pCt. mere Udførsel, end vi nu fik, men, som sagt, de 88 Millioner var det Beløb, vi her i Danmark i Kroner havde regnet med at faa i Efteraaret, regnet som det Maal, man stræbte imod, uden paa Forhaand naturligvis at have nogen Sikkerhed for at kunne naa det.

Dette Beløb ligger 9 Mill. Kr. højere end i samme Kvartal i Fjor, og det ligger over Oktober Kvartal. Hvis vi kan holde det samme Beløb Aaret igennem, vil det betyde, at vi naar til en samlet Udførsel

til Tyskland for dette Aar af 352 Mill. Kr.s Værdi, og dette vil sige, at vi naar 12 Millioner op over Højdepunktsaaret 1929, medens vi jo forrige Aar kom en Del under det Beløb, som vi stiledede imod. Jeg tror imidlertid ikke, at jeg i Dag tør sige, at vi naar dette fulde Beløb. Jeg kan kun sige, at hvis det lykkes at tilrettelægge vor Handel med Tyskland paa den tilsigtede Maade, saa vil dette kunne ske for Aaret 1939.

Med Hensyn til April Kvartal ser det foreløbig ud til, at Indbetalingerne i Januar Kvartal bliver mindre, end Indbetalingerne var i Oktober Kvartal, men vi for vort Vedkommende mener nu, at Afvigelsen fra Balancepunktet, de 17—18 Millioner, dels er saa stor og dels maa siges at være af saa varig Karakter, at dette kan blive Udgangspunkt for, at der tages Hensyn dertil ved Beregningen af Kontingentet for April Kvartal. Ønsket derom vil i hvert Tilfælde blive fremført over for de tyske Forhandlere, og vi mener, at Berettigelsen deraf er saa stærk, at det skulde kunne haabes, at man kan naa en Forstaaelse med Tyskerne derom.

Det ærede Medlem Hr. Bronsen sagde dernæst nogle bebrejdende Ord til mig, og de gik ud paa, at jeg i en Tale havde sammenlignet Udførselen fra Danmark i Aaret 1932 med Udførselen i Aaret 1938. Det ærede Medlem syntes at mene, at det var urigtigt at gøre det, for 1932 var et Katastrofeaar, hvor danske Erhverv truedes med Sammenbrud. Ja, det har jeg udtrykkeligt sagt ved den paagældende Lejlighed, og sammenligningen mellem 1932 og 1938 tjener da til at vise, at den Katastrofe, som det ærede Medlem betegnede som truende med Sammenbrud, blev undgaaet, blev undgaaet ved de Bestræbelser, der er udfoldet af danske Erhverv og af Regeringsmyndighederne igennem de trufne Handelsaftaler. Jeg har ved samme Lejlighed som saa ofte før understreget det meget stærke Fald fra Aaret 1929 til 1932, men lige saa beklageligt dette var, lige saa glædeligt maa det være, at vi i Aarene fra 1932 til 1939 ved Hjælp af de trufne Aftaler med Udlandet er rykket frem igen.

Det ærede Medlem var glad derved og understregede det selv og føjede dertil, at derigennem var jo Sammenbrudet undgaaet. Ja, det er det. Deraf følger imidlertid ikke, at vi kan slaa os til Ro med de opnaaede Resultater. Vi er ikke naaet helt til 1929, og hvis vi en skønne Dag naar dertil, tænker jeg mig, der vil være mange Kræfter i Danmark, der vil forenes om at